
stells a l'illa de Lemnos com a centre d'operacions i el fet de que per l'altre cantó del mar de Màgara, l'esquadra russa del mar Negre, hagi fet una demostració pública, paral·lela a la demostració bèlica de l'esquadra italiana. Això era, segurament, molt més eficaç que lo que fassin els acoratsats italians, perquè Turquia, com a cos vell, malalt de velles, té molt poca sensibilitat política. Si en temps normal, el Govern otomà no logra reduir a una vida jurídica regular en moltes regions, a vegades en ciutats, en les quals l'anarquia hi és endèmica, és natural que'l bombeig d'una fortificació no li fassi gran mal. S'ha d'atacar justament al cor de la nació, a Constantinopla; tot lo que això no sigui, serà donar als turcs les ventajetes que té en la guerra un exercit que s'ha de fer, que s'ha de fer sobre'l país, sobre un exercit roig.

Ara bé: per anar a Constantinopla, l'italià ha de forçar els Dardanels i això no ho farà sense perills, sense sacrificis importants. Units de la seva esquadra, que tampoch pot fer-ho, tenint un exercit a l'Àfrica; per la lluita decisiva, acas no estigué decidida, en canvi, per apearar aquesta lluita i esdevenir resultat, se pot comptar ab l'ajuda de Rússia, ab el fet de que's turcs venen definitivament perdut el nord de l'Àfrica, i ab que alguna cosa es saber que hi ha a punt de caure sobre tot lo que significa riquesa i progrés de Turquia, una esquadra a la qual no's pot oposar resistència proporcional.

Hi ha una incògnita, i és l'Austria, que intervé a l'Italia quan al començar la guerra, el duc dels Abruzzis bombeja el port de Preveza, que circumscrigué la guerra a la Llibia, essent aleshores l'objecte de la guerra; però si mesos de lluita únicament a Trípoli sense cap resultat, son massa temps per creure que avuy succeirà lo mateix i, en canvi, l'aproximació de l'Italia a Rússia, és un perill massa gros per a l'Italia, perquè Alemanya no aconselli a l'Austria que cedeixi, arrostant l'opinió popular, que es en abdos imperis tant com a França i a Anglaterra, resultant favorable als turcs.

Efectivament, els últims telegrams fan suposar que la nota d'Austria a l'Italia no s'ha circulat i que, en canvi, en la que Turquia ha passat a les potències, se manifesta tolerant i conciliadora i inclinada a demanar la pau. Aquesta actitud de Turquia, no és nova tampoch en el temps que dura la guerra, malgrat la qual no s'ha arribat a una intel·ligència.

Sembla com si's italians no estiguessin contents, no haguessin aprofitat prou la pauca dels turcs i continuessin la guerra per aquesta raó.
Potser si que en definitiva logran aprofitar als turcs, però en canvi, per altra banda, mira l'interès de les potències interessades en els Balkans, és l'arribar a l'itèlia i, en canvi, per obtenir millores condicions, havent arribat els turcs a un nivell de debilitat tan baix desde'l primer moment, podria ser que'l no reduir els italians acusés en ells una certa debilitat.

R.

(DE L'AGENCIA HAVAS)

Occupacio d'una illa

París, 23, 1242 tarda.
Roma.—Els italians han ocupat la illa Stamolia, denominada també Astropalia, establint una base d'aprovisionament.

Mort d'Enver Bey

París, 23, 150 tarda.
Roma.—S'assegura que ha mort Enver Bey, a Maron, a conseqüència de les ferides rebudes en un dels darrers combats.
Els turcs procuren ocultar la mort de Enver Bey.

Polítiques

"Medianías y eminencias"

Així se titula un article d'El Correo Español, en el qual se diu que, aquesta meravella del art que's diu "Orfeó Català", està composta per una massa que no es de professors, sinó, obrers i obreres, que tenen un molt elemental coneixement del solfeig i que, per regularitat afina, però que per damunt de sa mitjana cultura musical i de llurs mirjanes cordes vocals, hi tenen una afició que toca's límits del apassionament, tenen una voluntat i una constància fora de tota ponderació; tenen un director il·lustre que posa en l'obra tot son cos, tota la seva ànima.

Tant el director com els orfeonistes tenen en la empresa artística una, per dirho així, una estabilitat que fa que un i altres s'entenguin i se compenetrin.

Per què en la política, en la governació del Estat, no podríem tenir una cosa semblant? Per a tenir un Govern i una administració de primer ordre no calen eminències; n'hi hauria prou amb que a una vegada, en un sol moment, una voluntat, un entusiasme, una estabilitat semblants a les que informen l'esperit del "Orfeó Català".

Varies

—Ab el tren expès d'aquest matí han arribat de Madrid els nostres estimats amics don Francesc Cambó i don Joan de Borja, els quals han dit que en realitat caldria pagar de tot les enrustiques relacions que, del triomf del nostre Orfeó Català a Madrid, fan els diaris madrilenys.

—El diputat provincial nostre benoït, don Joan de Borja, Cabot i Roig, que desde'l dia 15 del actual es a Madrid ab sa família, no tornarà a Barcelona fins a darrers d'abril o a primers de maig.

—Dijumenge a la Joventut Regionalista de Sabadell se farà la sessió inaugural de curs. Promet vestir molt important.

—La revista "Catalunya", en son darrer número, publica'l següent interessant sumari:

—L'Índia i el "Home Rules", per Joan Martí Sabat.—El primer Congrés Espanyol de Higiene Escolar, per E. de Homs.—Importancia Social de las Colonias Escolares.—Como han decaído en nuestro Municipio y lo que debe hacerse para perfeccionarlas, per Pau Vila.—La Cuestión de la Moral Pública.—Sobre el Espionaje, per F. de F.—De Moralidad Pública, per Antoni Balcells.—A propósito del II Congreso de Educación moral de la Haya.—El Congreso de Londres, 1908, (Continuación).—Sesiones cuarta y quinta.—Crónica Internacional: El Tratado de Fez, per K.—La Semana: Política Española, per K.—La Prensa Catalana: El Banco Nacional Agrario.—Los propietarios rurales y los banqueros particulares, per J. Zabala.—Opiniones Ajenas: El Pesimismo Social, per Azorín.—Balmes político, (Conclusión), per M. Arborea Martínez.

Qui tingui tos

que prengui l'antiga i acreditada pasta peitoral del Doctor Andreu.
Demanda als farmacies

L'Orfeó Català a Madrid

De victoria en victoria

Crònica de l'excursió

El segon concert

Semblava mentida que després de la explosió d'entusiasme del primer concert de l'Orfeó Català al Reial, pogués fer-se una oació més delirant. Donchs, ha sigut així. El segon concert, tot ell de música religiosa, acaparament resultat, se pot comptar ab l'ajuda de Rússia, ab el fet de que's turcs venen definitivament perdut el nord de l'Àfrica, i ab que alguna cosa es saber que hi ha a punt de caure sobre tot lo que significa riquesa i progrés de Turquia, una esquadra a la qual no's pot oposar resistència proporcional.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

El segon concert, tot ell de música religiosa, acaparament resultat, se pot comptar ab l'ajuda de Rússia, ab el fet de que's turcs venen definitivament perdut el nord de l'Àfrica, i ab que alguna cosa es saber que hi ha a punt de caure sobre tot lo que significa riquesa i progrés de Turquia, una esquadra a la qual no's pot oposar resistència proporcional.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i efectes alhora. Hi ha Orfeó, perquè hi ha renaixement literari, artístic, científic, polític; perquè totem a Catalunya se creu obligat a fer quelcom per a una manifestació de la vida catalana.

Trayen el catalanisme del cor de Millet y dels orfeonistes y no seran, de molt, lo que son. Sols l'entusiasme patriòtic pot fer una obra com la que admiuem...—Si tinguéssim en Millet—diuen els madrilenys que tenen ansies de cultura i progrés musical.—Y jo's diu: Si teníem en Millet, tindriem un gran cor, una gran voluntat, un gran mestre, però no tindriem Orfeó. Per això vos fa falta, no en Millet, sinó un Millet, lo que vol dir que tindriem orfeonistes i voluntats i un ideal.

Perquè crítiques i públic se pregunten: ¿Com ha lograt en Millet el triomf de aquestes execucions admirables? Y jo's hi deya als qu'ens preguntaven: Es que l'ànima de l'Orfeó és l'ànima catalana; es que a la empenya i a la inspiració i a la constància de Millet hi ha ajudat el patriotisme, la força més poderosa de la terra; es que cada orfeonista, al aprendre un mot de una cançó catalana, s'identifica ab quelcom substancial dels catalans; es que'l renaixement de Catalunya és integral i tot en ell son causes i

